

32002R1019

14.6.2002

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 155/27

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1019/2002,**13. juuni 2002,****oliiviõli turustusnormide kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. septembri 1966. aasta määrust nr 136/66/EMÜ õli- ja rasvaturu ühise korralduse kehtestamise kohta, ⁽¹⁾ viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1513/2001, ⁽²⁾ eriti selle artiklit 35 a,

ning arvestades järgmist:

- (1) Oliiviõli hind on teatavate omaduste, eelkõige organoleptiliste ja toiteväärtusega seotud omaduste ning tootmis- kulude tõttu teiste taimeõlidega võrreldes suhteliselt kõrge. Sellist turuolukorda silmas pidades tuleks oliiviõli suhtes sätestada uued turustusnormid, mis hõlmaksid eelkõige märgistamist käsitlevaid erieeskirju, mis täiendavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivis 2000/13/EÜ (toiduainete märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽³⁾ muudetud komisjoni direktiiviga 2001/101/EÜ ⁽⁴⁾) ning eelkõige selle artiklis 2 sätestatud eeskirju.
- (2) Müüdava oliiviõli ehtsuse tagamiseks peaksid jaemüügi- pakendid olema väiksed ning asjakohase sulgemissüsteemiga. Liikmesriigid peaksid ühendettevõtetele lubama kasutada suuremaid pakendeid.
- (3) Lisaks erinevate oliiviõlikategooriate kohustuslikule kirjeldusele, nagu on ette nähtud määruse 136/66/EMÜ artiklis 35, tuleks tarbijat teavitada pakutavatest oliiviõli- tüüpidest.
- (4) Põllumajanduslike traditsioonide ning kohalike ekstra- heerimis- ja segamistavade tõttu võivad vahetult turustatavad neitsioliiviõlid nende geograafilise päritolu tõttu olla märgatavalt erineva maitse ja kvaliteediga. Sellest tulenevalt võivad hinnaerinevused sama kategooria piires põhjustada häireid turul. Muude toiduks ettenähtud oliiviõli kategooriate puhul ei esine selliseid päritoluga seotud olulisi erinevusi ning päritolunimetuse märkimine sellise õli kontaktpakenditele võib jätta tarbijale mulje, et

kvaliteedierinevused on siiski olemas. Selleks, et mitte kahjustada toiduks ettenähtud oliiviõli turgu, tuleks sätestada päritolunimetuste märkimiseks ühenduse normid, mida tuleks kasutada ainult täpsetele tingimustele vastava ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli puhul. Eesmärgiks on süsteem, mille alusel on päritolunimetuse märkimine kohustuslik ainult nimetatud oliiviõli kategooriate puhul. Kuna puudub kord kõikide ringluses olevate oliiviõlikoguste jälgimiseks ja kontrollimiseks, ei ole sellist süsteemi praegu võimalik kasutusele võtta ning seetõttu tuleb ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli jaoks kehtestada vabatahtlik kord.

- (5) Jätkuvalt võib kasutada geograafilisi viiteid sisaldavaid olemasolevaid kaubamärke, tingimusel et need on varem ametlikult registreeritud kooskõlas esimese nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiviga 89/104/EMÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽⁵⁾ muudetud otsusega 92/10/EMÜ ⁽⁶⁾) või nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusega (EÜ) nr 40/94 (ühenduse kaubamärgi kohta, ⁽⁷⁾ muudetud määrusega (EÜ) nr 3288/94 ⁽⁸⁾).
- (6) Piirkondlikule päritolunimetuse võib nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 (põllumajandus- toodete ja toiduainete geograafiliste tähistega ja päritolunimetuste kaitse kohta, ⁽⁹⁾ viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2796/2000 ⁽¹⁰⁾) alusel hõlmata kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähistega. Selleks, et vältida tarbijates segaduse tekitamist ning sellest tulenevalt häirete tekkimist turul, tuleks piirkondlike päritolunimetuste kasutamist lubada ainult kaitstud päritolunimetuste või kaitstud geograafiliste tähistega puhul, imporditud oliiviõlide puhul tuleb järgida nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruses (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽¹¹⁾ viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2700/2000 ⁽¹²⁾) sätestatud mittedooduspäritolu käsitlevaid reegleid.

⁽¹⁾ EÜT L 172, 30.9.1966, lk 3025/66.⁽²⁾ EÜT L 201, 26.7.2001, lk 4.⁽³⁾ EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.⁽⁴⁾ EÜT L 310, 28.11.2001, lk 19.⁽⁵⁾ EÜT L 40, 11.2.1989, lk 1.⁽⁶⁾ EÜT L 6, 11.1.1992, lk 35.⁽⁷⁾ EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1.⁽⁸⁾ EÜT L 349, 31.12.1994, lk 83.⁽⁹⁾ EÜT L 208, 24.7.1992, lk 1.⁽¹⁰⁾ EÜT L 324, 21.12.2000, lk 26.⁽¹¹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.⁽¹²⁾ EÜT L 311, 12.12.2000, lk 17.

- (7) Kui neitsioliiviõli päritolunimetuses osutab ühendusele või liikmesriigile, tuleks silmas pidada, et õli kvaliteeti ja maitset mõjutavad lisaks kasutatud oliividele ka ekstraheerimistehnikad ja –tavad. Seega peab päritolunimetuses osutama geograafilisele piirkonnale, kust oliivõli on saadud, ning selleks on tavaliselt piirkond, kus õli oliividest ekstraheeriti. Teatavatel juhtudel ei ole õli ekstraheerimise ning oliivide koristamise koht siiski sama ning selleks, et vältida tarbijates segaduse tekitamist ning häirete tekkimist turul, tuleks see teave märkida pakendile või pakendi etiketile.
- (8) Suur osa ühenduses ja liikmesriikides turustatavast neitsioliivõlist on oliivõlide segu, mis tagab selle, et sellisel õlil on turunõuetele vastav kindel kvaliteet ning tüüpilised organoleptilised omadused. Neitsioliivõli tüüpilised omadused asjaomastes piirkondades tagatakse hoolimata sellest või mõnikord seetõttu, et neile lisatakse väike kogus teistest piirkondadest pärit oliivõli. Selleks, et tagada turul regulaarsed tärned vastavalt tavapärastele kaubavoogudele ning et võtta arvesse oliivikasvatusele isearalikku tootmismahu kõikumist, tuleks ühenduse või liikmesriigi nime sisaldavaid päritolunimetusi kasutada ka juhul, kui toode sisaldab väikeses osas mõnest teisest piirkonnast pärit oliivõli. Sellistel juhtudel tuleb tarbijaid siiski teavitada sellest, et toode ei ole täielikult pärit päritolunimetusega hõlmatud tsoonist.
- (9) Direktiivi 2000/13/EÜ alusel ei tohi etiketil olevad märged tekitada ostjas segadust eelkõige asjaomase oliivõli omaduste osas ega tekitada muljet, et kõnealusele õlile on omistatud teatavaid omadusi, mida sellel tegelikult pole, või osutada õli eriomadustele, mis tegelikult on enamiku selliste õlide omadusteks. Teatavate oliivõlile eripäraste ning sageli kasutatavate valikuliste märgete osas on samuti vaja ühtlustatud eeskirju selliste nõuete täpseks määratlemiseks ja nende täpsuse kontrollimise võimaldamiseks. Mõisted “külmpressimine” ning “külmeekstraheerimine” peaks vastama tehniliselt määratletud traditsioonilisele tootmismeetodile. Organoleptilised omadused peavad põhinema objektiivsetel tulemustel. Kui happesusele viidatakse teistest omadustest eraldi, võib see tarbijat toote kvaliteedi osas eksitada, kuna happesuse näitajal on kvalitatiivne väärtus ainult koos teiste asjaomase oliivõli omadustega. Pidades silmas teatavate märgete kasutamise kiiret levikut ning nende majanduslikku tähtsust, tuleks oliivõliturul selguse saavutamiseks kehtestada nende märgete kasutamise objektiivsed põhimõtted.
- (10) Tuleks võtta meetmed tagamaks, et oliivõli sisaldavate toiduainete puhul ei tekitataks tarbijates segadust sellega, et tuuakse esile oliivõli maine ilma, et täpsustataks toote tegelikku koostist. Eranditult taimeõlidest koosnevate toodete puhul tuleb etiketile selgelt märkida oliivõli sisaldus protsentides ning sellistele toodetele omased teatavad nimetused. Lisaks sellele tuleb arvesse võtta teatavates oliivõlitooteid käsitlevates määrustes sätestatud erisätteid.
- (11) Oliivõli kategooriate nimed vastavad määruse nr 136/66/EMÜ lisas ja komisjoni 11. juuli 1991. aasta määruses (EMÜ) nr 2568/91 (oliivõlide ja oliivijääkõlide omaduste ja asjakohaste analüüsimeetodite kohta, ⁽¹⁾ viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 796/2002 ⁽²⁾) sätestatud füüsikalistele ja keemilistele omadustele ning organoleptilistele omadustele. Tagamaks, et tarbijaid ei eksitaks ning asjaomaste õlide turgude konkurentsi ei häiritaks, peavad kõik ülejäänud etiketil esitatavad märged põhinema objektiivsetel alustel.
- (12) Liikmesriigid peavad määruse nr 136/66/EMÜ artikli 35a lõikes 2 sätestatud kontrollisüsteemi raames määratlema tõendid, mis tuleb etiketile tehtavate märgete osas esitada, ning sätestama kohaldatavad rahatrahvid. Ilma mingeid võimalusi *a priori* kõrvale jätmata, võivad sellisteks tõenditeks olla tuvastatud faktid, analüüsitud tulemused või usaldusväärsed kirjed ning haldus- või raamatupidamisandmed.
- (13) Kuna märgistamise eest vastutavaid ettevõtteid tuleb kontrollida liikmesriikides, kus need asuvad, tuleb ette näha halduskoostöö kord komisjoni ja õli turustava liikmesriigi vahel.
- (14) Käesolevas määruses ette nähtud korra hindamiseks peavad asjaomased liikmesriigid koostama aruande oma kogemustest ning esinenud raskustest.
- (15) Uute normidega kohanemiseks ning nende kohaldamiseks vajalike vahendite loomiseks tuleks komisjoni 22. detsembri 1998. aasta määruse (EÜ) nr 2815/98 (oliivõli turustusnormide kohta, ⁽³⁾ viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2152/2001 ⁽⁴⁾) kohaldamisega pikendada ning käesoleva määruse kohaldamine tuleks edasi lükata.
- (16) Õli- ja rasvaturu korralduskomitee ei ole oma eesistuja määratud tähtaja jooksul arvamust esitanud,

⁽¹⁾ EÜT L 248, 5.9.1991, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 128, 15.5.2002, lk 8.

⁽³⁾ EÜT L 349, 24.12.1998, lk 56.

⁽⁴⁾ EÜT L 288, 1.11.2001, lk 36.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 4

Artikkel 1

1. Ilma et see piiraks direktiivi 2000/13/EÜ kohaldamist, sätestatakse käesolevas määruses erinormid määruse nr 136/66/EMÜ lisa punkti 1 alapunktides a ja b ning punktides 3 ja 6 osutatud oliiviõlide ja oliivijääkõlide turustamiseks jaemüügi-etapis.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab jaemüügi-etapp lõikes 1 osutatud õli müüki lõpptarbijale töötlemata kujul või mõne toiduaine koostises.

Artikkel 2

Artikli 1 lõikes 1 osutatud õlisid pakutakse lõpptarbijale kuni 5-liitristes pakendites. Pakendil on ühekordne avamissüsteem ning pakend märgistatakse kooskõlas artiklitega 3–6.

Restoranides, haiglates, sööklates ja muudes ühendettevõtetes tarbimiseks ettenähtud õlide puhul võivad liikmesriigid asjaomase asutuse laadi arvesse võttes kehtestada suurema lubatud mahu kui 5 liitrit.

Artikkel 3

Artikli 1 lõikes 1 osutatud õlide etiketil peavad lisaks määruse nr 136/66/EMÜ artiklile 35 vastavale kaubanduslikule kirjeldusele olema selgete ja kustutamata tähtedega järgmised õlikategooriat käsitlevad andmed:

a) ekstra neitsioliiviõli:

“kõrge kvaliteediga mehhaanilisel teel esimesel pressimisel oliividest saadud õli;”

b) neitsioliiviõli:

“mehhaaniliselt esimesel pressimisel oliividest saadud õli;”

c) rafineeritud õlist ja neitsioliiviõlist koosnev oliiviõli:

“õli, mis koosneb ainult rafineeritud oliiviõlist ning otse oliividest saadud õlist;”

d) oliivijääkõli:

“õli, mis koosneb ainult oliiviõli ekstraheerimisel saadud toote töötlemisel saadud õlist ning otse oliividest saadud õlist,”

või

“õli, mis koosneb ainult oliivijääkõli töötlemisel saadud õlist või otse oliividest saadud õlist.”

1. Päritolunimetuse võib lõigetes 2–6 sätestatud tingimustel kanda üksnes määruse 136/66/EMÜ lisa punkti 1 alapunktides a ja b määratletud ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli etikettidele.

Käesoleva määruse kohaldamisel on “päritolunimetuse” pakendil või pakendile kinnitatud etiketil olev viide geograafilisele piirkonnale.

2. Päritolunimetuse võib osutada piirkondlikule päritolule nende toodete puhul, millele on määruse (EMÜ) nr 2081/92 alusel omistatud kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise. Sellised nimetused on selle määrusega hõlmatud.

Muudel juhtudel koosneb päritolunimetuse viitest liikmesriigile, ühendusele või kolmandale riigile.

3. Käesoleva määrusega hõlmatud päritolunimetusteks ei loeta kaubamärkide või ettevõtete nimesid, mille registreerimist on direktiivi 89/104/EMÜ alusel taotletud enne 31. detsembrit 1998 või määruse (EÜ) nr 40/94 alusel enne 31. maid 2002.

4. Kolmandast riigist importimisel määratakse päritolunimetuse kindlaks vastavalt määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklitele 22–26.

5. Liikmesriigi või ühenduse nime sisaldav päritolunimetuse peab vastama geograafilisele piirkonnale, kus asjaomased oliivid on koristatud, või kus asub pressimisettevõtte, kus õli on ekstraheeritud.

Kui oliivid on koristatud mõnes teises liikmesriigis või kolmandas riigis kui see, kus asub õli ekstraheerinud pressimisettevõtte, peab päritolunimetusel olema märge: “(ekstra) neitsioliiviõli, mis on saadud (ühendus või asjaomane liikmesriik) oliividest, mis on koristatud (ühendus või asjaomane liikmesriik või asjaomane riik)”.

6. Ekstra neitsioliiviõli ja neitsioliiviõli segude puhul, millest üle 75 % on käesoleva artikli lõike 5 esimese lõigu tähenduses pärit samast liikmesriigist või ühendusest, võib märkida peamise päritolukoha, lisades sellele tegelikult sealt pärit õli minimaalse protsendimäära (75 % või rohkem).

Artikkel 5

Need valikulised märged, mis võivad olla artikli 1 lõikes 1 osutatud õli märgistusel ning mis on ette nähtud käesolevas artiklis, peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) märke “esimene külmpressimine” võib esitada etiketil ainult nende neitsioliiviõlide või ekstra neitsioliiviõlide puhul, mis on saadud oliivipasta esimesel mehhaanilisel pressimisel traditsioonilisel ekstraheerimismeetodil hüdrautiliste pressidega temperatuuril alla 27 °C;

- b) märke "külmekstraheerimine" võib esitada etiketil ainult nende neitsioliivide või ekstra neitsioliivide puhul, mis on saadud oliivipasta nõrutamise või tsentrifuugimise teel temperatuuril alla 27 °C;
- c) märged organoleptiliste omaduste kohta võib esitada etiketil ainult juhul, kui need põhinevad määrukses (EMÜ) nr 2568/91 sätestatud analüüsimetodi tulemustel;
- d) märke happesuse või maksimaalse happesuse kohta võib esitada etiketil ainult juhul, kui sellele on sama suures trüki-kirjas ja samas vaateväljas lisatud vastavalt määruksse (EMÜ) nr 2568/91 kindlaksmääratud peroksiid arv, vahasisaldus ja UV neeldumine.

Artikkel 6

1. Kui oliiviõli ja muude taimeõlide segu etiketil osutatakse mujal kui koostisosade loetelus sõnade, kujundite või graafiliste kujutiste abil, et toode sisaldab artikli 1 lõikes 1 osutatud õli, peab asjaomane segu kandma järgmist kaubanduslikku kirjeldust: "Taimeõli (või asjaomaste taimeõlide konkreetsed nimed) ja oliiviõli segu" millele järgneb kohe oliiviõli kogus protsendimäärana segus.

Esimeses lõigus osutatud segu etiketil võib oliiviõli olemasolu kujundite või graafiliste kujutiste abil esile tõsta ainult siis, kui oliiviõli moodustab asjaomastest ülest üle 50 %.

2. Välja arvatud oliiviõlisisid sisaldavaid teatavaid tooteid käsitlevates määrukses osutatud juhtudel, tuleb siis, kui oliiviõli olemasolu muudes kui lõikes 1 osutatud toiduainetes on sõnade, kujundite või graafiliste kujutistena etiketil esile tõstetud mujal kui koostisosade loetelus, lisada vahetult toiduaine kaubandusliku kirjelduse järele oliiviõli kogus protsendimäärana asjaomase toiduaine netomassist.

Lisatud oliiviõli protsendimäär kogu toiduaine netomassist võib asendada lisatud oliiviõli protsendimääraga rasvade kogumassist, lisades selleks sõnad "rasvade protsendimäär".

3. Kui segu koostises on oliivijääkõli, kohaldatakse lõikeid 1 ja 2 *mutatis mutandis*, asendades sõna "oliiviõli" sõnaga "oliivijääkõli".

Artikkel 7

Etiketile märgitud tootja, pakendaja või müüja asukohajärgse liikmesriigi taotluse korral esitab asjaomane isik artiklites 4, 5 ja 6 osutatud märgete tõendamiseks dokumendid, mis põhinevad ühel või mitmel järgmistest andmetest:

- a) faktilised andmed või teaduslikult tõestatud faktid;
- b) representatiivsete proovide analüüside või automaatsete registreerimiste tulemused;

- c) ühenduse ja/või siseriiklike eeskirjadega kooskõlas peetavad haldus- või raamatupidamisandmed.

Asjaomane liikmesriik lubab artiklites 4, 5 ja 6 osutatud ja etiketil olevate märgete ning esitatud täiendavate dokumentide ja/või võrreldavate eksperthinnangute alusel tehtud järelduste puhul lubatud hälbe, võttes arvesse asjaomaste meetodite ja dokumentatsiooni ning vajaduse korral võrreldavate ekspert-hinnangute täpsust ja korratavust.

Artikkel 8

1. Iga liikmesriik saadab käesoleva määruks kohaldamise jälgimise eest vastutavate asutuste nimed ja aadressid komisjonile, kes omakorda teavitab sellest taotluse korral teisi liikmesriike ja huvitatud isikuid.

2. Etiketile märgitud tootja, pakendaja või müüja asukohajärgne liikmesriik võtab vastavalt kontrollitaotlusele enne taotluse esitamise kuule järgneva kuu lõppu proovid ning kontrollib asjaomasel etiketil olevate märgete õigsust. Sellise taotluse võivad saata:

- a) pädevad komisjoni talitused;
- b) vastava liikmesriigi poolt kooskõlas nõukogu määruks (EÜ) nr 1638/98 (¹) artikliga 4a heakskiidetud tootjaorganisatsioonid;
- c) teise liikmesriigi kontrolliasutused.
3. Lõikes 2 osutatud taotlustele lisatakse taotletud kontrollimiseks vajalik teave, ja eelkõige:
- a) kõnealusest õlist proovi võtmise või õli ostmise kuupäev;
- b) selle ettevõtte nimi või ärinimi ja aadress, kus proov võeti või kust asjaomane õli osteti;
- c) asjaomaste partiide arv;
- d) koopia kõikidest asjaomase õli pakendil olevatest etiketidest;
- e) analüüside tulemused või muud võrreldavad eksperthinnangud, milles on märgitud kasutatud meetodid ning asjaomase laboratooriumi või eksperdi nimi ja aadress;
- f) vajaduse korral turustaja poolt deklareeritud kõnealuse õli tarnija nimi.

4. Enne lõikes 2 osutatud taotluse esitamise kuule järgneva kolmanda kuu lõppu teatab asjaomane liikmesriik taotlejale taotluse viitenumbri ning võetud meetmed.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, sealhulgas karistuste süsteemi käesoleva määruks jälgimise tagamiseks.

(¹) EÜT L 210, 28.7.1998, lk 32.

Liikmesriigid edastavad sel eesmärgil võetud meetmed komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2002 ning meetmetesse tehtavad muudatused nende vastuvõtmisele järgneva kuu lõpuks.

2. Artiklites 5 ja 6 osutatud märgete kontrollimiseks võivad liikmesriigid kehtestada korra nende ettevõtete heakskiitmiseks, mille pakendamiskohad asuvad nende territooriumil. Artiklis 4 osutatud märgete puhul on selline heakskiit kohustuslik.

Heakskiit ning tähtnumbriline tunnus antakse kõikidele taotluse esitanud ettevõtetele, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- a) ettevõttel on pakendamiskohad;
- b) ettevõtte kohustub koguma ning hoidma liikmesriigi poolt artikli 7 alusel nõutavaid tõendavaid dokumente;
- c) ettevõttel on ladustussüsteem, mis võimaldab asjaomasel liikmesriigil rahuldaval viisil kontrollida päritolunimetust kandvate õlide päritolu.

Etiketile märgitakse vajaduse korral heakskiidetud pakkimisetevõtte tähtnumbriline tunnus.

3. Liikmesriigid võivad pidada tunnustatuks määruse (EÜ) nr 2815/98 alusel päritolunimetusega õlide pakkimiseks heakskiidetud ettevõtteid, mis vastavad 2001/2002. turustusaasta puhul heakskiidu andmise nõuetele.

Artikkel 10

Asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. märtsiks aruande, mis sisaldab eelmise aasta kohta järgmiseid andmeid:

- a) kooskõlas artikli 8 lõikega 2 saadud kontrollitaotlused;

- b) läbi viidud kontrollid ning eelmisel turustusaastal alustatud, kuid veel lõpetamata kontrollid;

- c) läbiviidud kontrollidele järgnenud meetmed ning kohaldatavad karistused.

See teave esitatakse aruandes aastate kaupa, millal kontrollimine läbi viidi, ning rikkumiste kategooriate kaupa. Vajaduse korral märgitakse ära kõik tekkinud erilised raskused ja ettepanekud kontrolli parandamise kohta.

Artikkel 11

Määruse (EÜ) nr 2815/98 artiklis 7 asendatakse kuupäev 30. juuni 2002 kuupäevaga 31. oktoober 2002.

Artikkel 12

1. Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

2. Seda kohaldatakse alates 1. novembrist 2002, välja arvatud toodete puhul, mis on enne 1. augustit 2000 ühenduses seaduslikult valmistatud ja märgistatud või seaduslikult ühendusse imporditud ja vabasse ringlusesse lastud.

Artiklit 11 kohaldatakse alates 1. juulist 2002.

Artikleid 3, 5 ja 6 kohaldatakse alates 1. novembrist 2003.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 13. juuni 2002

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Franz FISCHLER